

domovský občasník

Domova pro seniory Tovačov

zima
4/ 2025

O štěstí, radosti
a obyčejných dnech

Obsah čísla

ÚVODNÍ SLOVO	2
KALENDÁŘ	
Co nás čeká	3
Pozvání od kaplana	3
TÉMA ČÍSLA	
Štěstí je jako strom	4
Štěstí v proměnách času	4
Jak se slavil masopust	5
Když štěstí roste v tichu	6
Zamyšlení o postní době	6
Zimní radosti: anketa mezi klienty	7
CO SE DĚJE V DOMOVĚ	
Požární cvičení v Domově	8
Modernizace oddělení ReVital	8
Setkání sociálních pracovníků	9
KULTURNÍ OKÉNKO	
Knihy, které se dotýkají duše	10
Dudáci Tryhuci	11
Hanácká básnička	12
Hanácká zamilovaná	12
Jubilanti	13
Vyznání	13
Přivítali jsme	13
Opustili nás	13

JAK SE STARÁME	
Vzpomínkové setkání	14
Ježíškova vnoučata	14
Láska k hudbě	15
Pohlazení hudbou a darovaný gramofon	15
Kroky pro radost	16
HUMOR A ZÁBAVA	
S humorem jde všechno líp	16
Spojovačka	17
Poznáte známá přísloví?	17
Pranostiky	17
Kvíz – Anděl na horách	18
PODĚKOVÁNÍ	
Poděkování našemu zřizovateli	19
Srdce pro kapli, hlas pro radost	19
Slova, který hřejí	19
Poděkování Mateřské škole v Tovačově	20
Poděkování „čtecí babičce“	20
ZE ŽIVOTA V DOMOVĚ	21
SLOVO NA ZÁVĚR	
O radosti a štěstí	30
Poděkování redakční rady	30

Úvodní slovo

Milí čtenáři,
zima přichází tiše. Ukládá svět do chladnějších barev a zve nás ke zpomalení. Je to období, kdy si více než jindy vážíme tepla, blízkosti a drobných radostí každého dne. Hrnek teplého čaje, laskavé slovo nebo chvilka ticha, která pohladí duši, mohou mít v zimě zvláštní sílu.

Právě proto jsme jako téma tohoto čísla zvolili **šťěstí**. Ne to okázalé a hlučné, ale tiché, nenápadné – ukryté v obyčejných chvílích, ve vzpomínkách, ve vztazích a v pocitu, že nejsme sami. Šťěstí, které často

objevíme až tehdy, když se na chvíli zastavíme.

V tomto zimním Občasníku vás chceme pozvat k malému zastavení. Najdete zde příběhy, vzpomínky i okamžiky z našeho Domova, které připomínají, že štěstí má mnoho podob a že může růst i v tichu a klidu zimních dnů.

Přejeme vám, aby byla letošní zima klidná a laskavá. Aby vám přinesla dost světla, pokoje a drobných radostí, které zahřejí i v chladných dnech. ■

Za redakci Občasníku

Lenka Šenková, ředitelka

Co nás čeká

Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

Masopustní veselí

Tradičně vás zveme na masopustní veselí. Těšit se můžete na drobné občerstvení, rej masek i tematické vystoupení. Přijďte si užít radostnou atmosféru masopustu!

Sovičky

Čeká nás jedinečné zážitkové setkání se sovami. Budete si je moct pohladit, dotknout se jich, strávit s nimi čas nebo se s nimi vyfotit. Taková příležitost se jen tak nenaskytne, proto určitě přijďte.

Zabíjačka

Přání se plní! Jeden z našich seniorů si přál zažít pravou zabíjačku – a díky spolupráci s Ježíškovými vnoučaty mu toto přání společně splníme. Zároveň tak dopřejeme celému našemu Domovu možnost prožít tuto tradiční událost.

Zdobení velikonočního stromu

Součástí předvelikonoční kavárny, kde se můžete setkat, popovídat si a vychutnat si dobrou kávu, bude i zdobení velikonočního stromu našimi kraslicemi. Přijďte si užít tvořivou a jarní atmosféru.

Pozvání od kaplana

Roman Nehera, kaplan

Rád bych vás srdečně pozval ke společnému prožívání duchovních chvil v naší kapli. Tato setkání jsou krásnou příležitostí k zastavení, ztišení i sdílení, jež nás mohou obohatit a posílit.

Obřad svatoblažského požehnání proběhne **3. února ve 14.30**.
Přijďte si pro chvíli klidu a požehnání do dalších dní.

Společná modlitba křížové cesty nás bude provázet po celou postní dobu – setkávat se budeme **každý pátek od 20. února vždy ve 14.30**.

Stejně tak jste kdykoli vítáni na **mši, bohoslužbách a modlitbách růžence**, které se v naší kapli pravidelně konají.

Těším se na společně prožité okamžiky.

Váš kaplan Roman Nehera

Štěstí je jako strom

Lenka Šenková, ředitelka

Štěstí je jako strom – roste pomalu a nenápadně, většinou z kořenů, které nejsou vidět. V zimě se může zdát, že se nic neděje. Krajina je tichá, větve holé a svět zpomaluje. Právě tehdy však strom odpočívá, sbírá sílu a připravuje se na čas, kdy znovu vykvete.

Podobně je to i s námi. Navenek prožíváme obyčejné dny, ale uvnitř se rodí trpělivost a pevnost. Kořeny našeho štěstí se často skrývají v maličkostech – v laskavém slovu, blízkosti druhých, pocitu bezpečí nebo ve chvíli smíchu. Stejně jako strom potřebuje zimní ticho, i my potřebujeme klid, aby naše radost mohla růst.

Strom nevykvete přes noc. Každý den však sílí – i tehdy, kdy to není vidět. A stejně tak zraje i naše štěstí. Často si ho uvědomíme až zpětně, když zjistíme, že tiché období bylo časem důležité přípravy.

Když pečujeme o své kořeny – o vztahy, vzpomínky a laskavost k sobě i k druhým – vyroste z nich něco pevného a krásného. Ať je letošní zima právě takovým obdobím. ■

„V zimním tichu roste to, co na jaře rozkvete.“

Štěstí v proměnách času

Lenka Šenková, ředitelka

Štěstí nemá jen jednu podobu. Někdy přichází hlučně – se smíchem, hudbou a společným veselím, třeba jako masopust. Jindy je tiché, ukryté ve vzpomínkách, klidu a obyčejných dnech, například v čase postního ztišení.

Masopust býval obdobím radosti a setkávání. Lidé se scházeli, hodovali a užívali si společné chvíle, než přišel čas zklidnění. Dnes na tyto dny vzpomínáme s úsměvem a nostalgií.

Po veselí přichází ticho. Ne jako trest, ale jako přirozená rovnováha. Stejně jako příroda potřebuje odpočinek, i člověk potřebuje chvíle ztišení, aby mohl znovu růst.

A právě v tomto střídání – mezi smíchem a tichem, radostí a zamyšlením – se rodí hlubší štěstí. Takové, které má pevné kořeny. ■

Jak se slavil masopust

aneb Jak se dříve veselilo na Hané

Pavčina Schubertová, manažerka kvality

Když se řekne masopust, vybaví se rej masek, veselá muzika a stoly plné dobrot. V Tovačově tomu bývalo podobně. Období od Tří králů do Popeleční středy patřilo k nejveselejším časům roku, kdy se lidé chtěli před postem naposledy pořádně najíst a pobavit.

Ráno procházel městem průvod maškar – medvěd s medvěďákem, kominík, kobyla i různé žertovné postavy. Masky navštěvovaly domy, tančily s hospodyněmi a zpestřovaly den drobnými žerty. Zněla hudba, často i improvizovaná, protože o masopustu se nikdo nebál vzít do ruky harmoniku či bubnu.

Nechyběla ani zabíjačka a vůně jitrnic a tlačenky se pak linula dvorem. Masopust byl především časem setkávání – lidé odkládali starosti a usedali k jednomu stolu.

Večer patřil tanci a zpěvu. Vrcholem bývalo „pochování basy“, kterým se veselí uzavřelo a začal půst. I když se tradice s časem mění, masopustní průvody v Tovačově dodnes připomínají dobu, kdy se celá obec spojila, aby zahнала zimu a užila si chvíle společné radosti. ■

Slovníček masopustních pojmů

Masopust / ostatky

Období veselí od Tří králů do Popeleční středy, spojené s hodováním a průvody masek.

Maškary

Maskované postavy v průvodu – medvěd, medvěďák, kominík, kobyla nebo různé žertovné převleky.

Zabíjačka

Tradiční domácí příprava masa a dobrot. K masopustu neodmyslitelně patřila vůně jitrnic, tlačenky a škvarků.

Pochování basy

Slavnostní konec masopustu. Basa se symbolicky „pochovala“ – a tím začal půst.

Vodění medvěda

Starý zvyk, kdy maska medvěda doprovázená medvěďákem obcházela dům od domu, tancovala a přinášela veselí.

„Tradice žije tak dlouho, dokud ji sdílíme.“

Když štěstí roste v tichu

 Lenka Šenková, ředitelka

Po čase masopustního veselí a období vánoční hojnosti přichází čas, který nás vede ke zklidnění. Postní doba nebývá o smutku, ale o návratu k rovnováze a ke kořenům – k tomu, co je skutečně důležité. Právě v takovém tichu může štěstí zapustit hlubší kořeny.

Postní čas nám jemně připomíná, že radost nemusí vyrůstat z nadbytku. Že někdy prospívá, když vědomě zpomalíme, omezíme spotřebu a spokojíme se s menším množstvím věcí – ale s větší pozorností k sobě, k druhým a k obyčejným dnům. Střídmost tu není ztrátou, ale prostorem. Ticho pak není prázdno – je plné naděje.

Stejně jako se po zimě vrací jaro, i po postní době přichází světlo Velikonoc. A člověk si pak často uvědomí, že právě klidné a skromnější dny byly těmi, které mu dodaly sílu, vnitřní pokoj a pocit skutečného štěstí. ■

Zamyšlení o postní době

 Roman Nehera, kaplan

Drazí přátelé,

zima se pomalu přehupuje ke konci a dny se nenápadně prodlužují. S tímto obdobím přichází i postní doba – čas, který nás zve ke ztišení a k obyčejnému lidskému zastavení.

Postní doba nemusí být chápána jako čas smutku. Spíše jako prostor, kdy si můžeme dovolit zpomalit, nadechnout se a všimnout si toho, co v běžných dnech snadno přehlídíme. Je to období, které nás připravuje na radost Velikonoc, ale zároveň nás učí vážit si přítomného okamžiku.

Začíná Popeleční středou (letos 18. února) – dnem, který nám připomíná křehkost a konečnost lidského života. Ne proto, aby nás zneklidnil, ale aby nás povzbudil k vděčnosti a pokoře. K tomu, abychom svůj čas naplnili tím, co má skutečnou hodnotu.

Postní doba nás nevyzývá k velkým činům. Spíše k malým změnám, které jsou v našich možnostech. K většímu tichu, k drobným

projevům laskavosti, k trpělivosti k sobě i k druhým. Každý si může najít svou vlastní cestu – a každá je v pořádku.

Součástí tohoto období je i modlitba křížové cesty. Je to chvíle, kdy můžeme přinést své starosti, radosti i vzpomínky a být s nimi v tichu. Bez spěchu a bez přetvářky. Pravdivě.

Postní doba směřuje ke světlu. Připomíná nám, že žádná tma netrvá věčně a že po neklidných, těžkých a náročných dnech přichází naděje. Každý z nás ji může prožívat po svém – v modlitbě, v rozhovoru, v obyčejné blízkosti.

Přeji vám, aby vás tento čas naplnil pokojem a tichou radostí z naděje, kterou Velikonoce přinášejí.

Aby vám dodal klid, sílu a otevřel srdce radosti, která přichází. ■

Váš kaplan

Zimní radosti:

anketa mezi klienty

 aktivizační pracovníce

V každém čísle našeho občasníku dáváme prostor také našim seniorům. Tentokrát jsme se jich zeptali na vzpomínky, maličkosti i radosti, které je provázejí zimním obdobím. Odpovědi jsou plné životní moudrosti, humoru i něžných momentů, které stojí za to sdílet. Zveme vás k nahlédnutí do jejich příběhů a myšlenek. ■

Otázky, které jsme seniorům položili

- 1) Jaká je vaše nejmilejší zimní vzpomínka?
- 2) K jakým „kořenům“ se ve svém životě rádi vracíte?
- 3) Co vám v zimě dodává sílu a dobrou náladu? Nebo co vám v zimě dělá radost – i maličkou?
- 4) A pro pobavení:
Jakým stromem byste se nejraději stali a proč?

paní Jarmila 92 let

Zima bývala nejhezčí, když jsem byla dítě. Pocházím z Němcic nad Hanou. Byl tam jeden malý kopeček, ale co jsem se na něm naježdila, když napadlo trochu sněhu!

Ráda se vracím ve vzpomínkách do dětství. Vzpomínám na mámu, na domov, na bratra. Mám třeba vzpomínku na to, když maminka vydrhla rýžákem zem a já s mým bratrem jsme potom na ní hrávali kuličky. Nebo když měl přijít Mikuláš. To jsme si dali papuče za okno a toužebně očekávali, zda nám něco naloží.

Dříve jsem dlouhé zimní večery trávila u ručních prací. Bavilo mě vyšívání, pletení i šití. To mi dělalo opravdu radost. Nyní už na to nevidím, a tak mi zbývá jenom televize. Ráda poslouchám písničky.

A jaký strom bych chtěla být? Mě je jedno, jaký strom, ale musí to být v lese. Mám ráda les.

paní Libuše 92 let

Vzpomínám na to, když jsme chodili jako děti sáňkovat a užívali si bezstarostně dětských radostí. Tam, kde jsem bydlela, byl obrovský prudký kopec. Na saních to jenom svištělo. Byla to až nebezpečná jízda, ale nás to tenkrát hrozně moc bavilo.

Ráda se vracím ve vzpomínkách do dětství, které jsem měla opravdu krásné. Jsme tři sourozenci a máme velmi pěkné vztahy. Vždy jsme se měli rádi a pomáhali si.

Zdá se mi, že je letošní zima hodně tmavá. Pořád je zataženo a velmi málo sluníčka. Takže, když vyjde slunce, udělá mi to radost a dodá mi to energii.

Jako strom bych si vybrala lípu. Za prvé, má měkké krásné dřevo, ze kterého šikovné ruce udělají nádherné výrobky. Za druhé, z lipového květu je výborný léčivý čaj. Moje maminka kdysi vysadila lípu. Sousedovy včely na ni chodily. Dnes už by ta lípa měla přes sto let.

paní Svatava 82 let

Nejhezčí vzpomínky na zimu mám z mládí. Chodili jsme lyžovat a sáňkovat.

Nejraději se ve vzpomínkách vracím na naši chalupu. Scházeli jsme se tam celá rodina. Chalupa je vlastně takové naše rodinné dědictví, co nás spojuje. I dnes tam naše děti jezdí.

Zima je čas odpočinku, takže ráda odpočívám. Třeba koukám na televizi. Nejraději mám pohádky.

Každý strom je krásný, ale kdybych si měla vybrat, tak by to byla majestátná lípa.

Požární cvičení v Domově

 Milan Valenta, správce

Na začátku října proběhlo v našem Domově cvičné vyhlášení požárního poplachu. Smyslem tohoto cvičení bylo ověřit, že v případě mimořádné situace dokážeme zachovat klid, spolupracovat a postarat se o bezpečí všech, kteří v Domově žijí i pracují.

Cvičení se zúčastnili profesionální i dobrovolní hasiči z okolních obcí, kteří s naším personálem úzce spolupracovali. Zaměstnanci si mohli prakticky vyzkoušet postupy, komunikaci i práci s evakuačními pomůckami, a to v prostředí, které co nejvíce odpoví

vido skutečné situaci.

Abychom naše obyvatele zbytečně nezatěžovali, roli evakuovaných osob převzali studenti Střední školy veřejnoprávní TRIVIS v Prostějově. I jim patří poděkování za ochotu a vstřícný přístup.

Cvičení proběhlo v klidné atmosféře a ukázalo, že společnou spoluprací a připraveností dokážeme zvládnout i náročné okamžiky. Pro nás je důležité vědět, že bezpečí našich obyvatel je vždy na prvním místě. ■

„Kdo je připraven, není překvapen.“

Modernizace oddělení ReVital

 Marcela Šugová a Yveta Kubalíková, ReVital

ně tak může dobře sloužit ke každodenním aktivitám našich seniorů, ať už při přípravě drobného občerstvení nebo při společném vaření.

Probouráním zděné příčky mezi kuchyňkou a jídelnou vznikl otevřený, světlý a velmi vzdušný prostor. Nová jídelna s kuchyňským koutem nabízí více místa pro společná setkávání a trávení volného času. Dominantou prostoru je velká televize s domácím kinem, která zpříjemňuje společné chvíle.

Věříme, že se nová kuchyně a jídelna stanou místem, kde se budou naši senioři cítit příjemně, bezpečně a jako doma. Přejeme současným i budoucím uživatelům, aby si tento prostor užívali naplno a aby jim přinášel radost z každodenních maličkostí. ■

Na oddělení ReVital máme novou, krásnou kuchyni. Moderní kuchyňská linka je vybavena všemi potřebnými spotřebiči – lednicí s mrazákem, mikrovlnkou, myčkou na nádobí, varnou deskou i troubou. Kuchy-

Setkání sociálních pracovníků

Kristýna Holomčíková, sociální pracovnice

Dne 4. listopadu se v našem Domově pro seniory Tovačov uskutečnilo již 34. setkání sekce sociálních pracovníků. Akci pořádala Krajská organizace APSS ČR Olomouckého kraje a programem provázela vedoucí sekce, paní Mgr. Bc. Martina Kurfürstová z Domu seniorů František v Náměšti na Hané.

Setkání se konalo v prostorách jídelny a zúčastnilo se jej 84 odborníků, převážně sociálních pracovníků z celého kraje. Úvodní slovo pronesla ředitelka našeho Domova, Mgr. Lenka Šenková, která účastníky přivítala a stručně představila činnost zařízení. Následně vystoupil pan Marek Svoboda, starosta města Tovačov, jenž představil město i jeho bohatou historii.

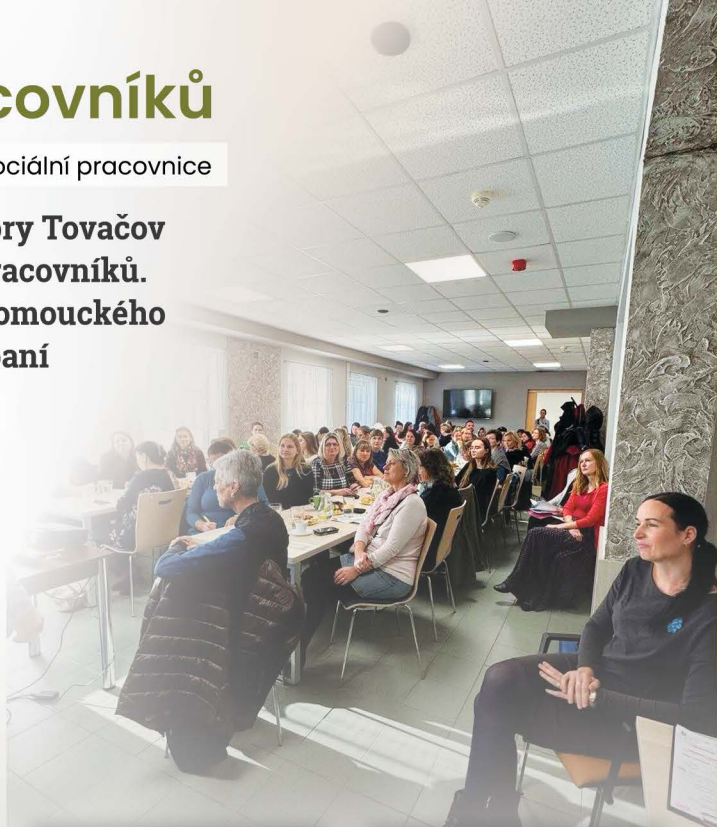
Odbornou část programu uvedl pan Mgr. Bc. Zbyněk Vočka, vedoucí odboru sociálních služeb Olomouckého kraje. Zaměřil se na aktuální situaci v sociálních službách a na změny, které se v nejbližší době připravují. Svými příspěvky dále přispěli zdravotně-sociální pracovníci z Psychiatrické léčebny ve Šternberku a zástupci mikroregionu Bystřička.

Součástí setkání byla také prezentace našeho domova, po níž následovala komentovaná prohlídka budovy a zahrady. Tu vedly sociální pracovnice Mgr. Kristýna Holomčíková a Bc. Barbora Maštaliřová. Účastníci měli možnost seznámit se s prostředím domova, jeho fungováním i poskytovanými službami.

Program byl zakončen komentovanou prohlídkou tovačovského zámku, vedenou paní kastelánkou Květou Zajícovou. Nechyběl ani výstup na věž s výhledem do okolí.

Celé setkání proběhlo v přátelské, podnětné a velmi profesionální atmosféře. Účastníci ocenili odborný program, ale i pohostinnost našeho Domova a kvalitu jeho prezentace.

Na závěr děkujeme Domovu pro seniory v Tovačově za umožnění konání akce a všem zaměstnancům za jejich vstřícnost a pomoc při její přípravě. Děkujeme za profesionalitu, ochotu a podporu. ■

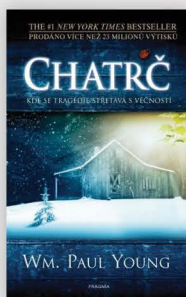
„Sdílení zkušeností je základem kvalitní péče.“

KULTURNÍ OKÉNKO

Knihy,
které se dotýkají duše

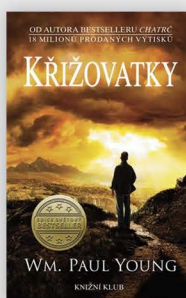
Lenka Šenková, ředitelka

Jsou knihy, které se čtou lehce, ale v srdci zůstávají dlouho. Takové jsou příběhy kanadského autora Williama Paula Younga. Nenápadné obálky skrývají hluboké otázky o životě, víře, bolesti i naději. Jsou to knihy, které nás vedou dovnitř – k sobě samým.

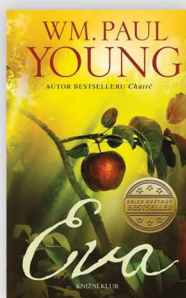
Chatrč

Nejznámější autorova kniha *Chatrč*, vypráví příběh otce, jenž přišel o dceru a vrací se na místo své největší bolesti. Právě tam ho čeká nečekané setkání... s Bohem. Ne v kostele, ale v chatrči uprostřed lesů. Kniha je podobenstvím o smíření, odpuštění a Boží blízkosti tam, kde bychom ji nečekali.

Křížovatký

Hlavní hrdina knihy *Křížovatký* se na rozhraní života a smrti ocitá tváří v tvář vlastní prázdnotě. V symbolickém putování „krajinou duše“ dostává šanci pohlédnout na svůj život jinými očima. Je to příběh o proměně a o tom, že nikdy není pozdě změnit směr.

Eva

Kniha *Eva* je příběhem ženy, která se po ztroskotání dostává na zvláštní, nadčasové místo. Vypráví o stvoření, ženství, bolesti i přijetí. Je hluboce duchovní, a přitom velmi lidská – a zůstává v čtenáři dlouho po dočtení.

Jak autor říká: „Každý člověk je příběh, který Bůh vypráví světu.“ Někdy potřebujeme příběh druhého, abychom pochopili ten svůj.

Uvedené knihy nejsou pouhou oddechovou četbou. Nenápadně vedou k zamyšlení a mohou se stát tichými společníky na cestě k sobě samým. Potěší také, že všechny tři vyšly i jako audioknihy. ■

Dudáci Tryhuci

V našem Domově jsme přivítali dudácké duo Tryhuci, manžele Lucii a Ondřeje. Zahráli nám české, moravské i slezské písně, které jsme si s radostí společně zanotovali.

Nešlo však jen o hudbu. Dudáci nám poutavě vyprávěli o klasických dudách, moravských gajdách i dalších nástrojích. Velký ohlas vzbudila také ukázka fujary, kterou Ondřej sám vyrobil.

Setkání bylo nejen krásným hudebním zážitkem, ale i připomínkou bohaté tradice

Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

a řemesla, které za těmito nástroji stojí.

Děkujeme za krásný příliv energie, kterou nám tento milý manželský pár svou přítomností předal. ■

„Dudy rády zpívají tam, kde lidé naslouchají.“

Hanácká básnička

Gabriela Tužinčinová, aktivizační pracovnice

Paní Ludmila byla u nás teprve krátce, když se její dcera Zdena zmínila, že její maminka umí krásnou hanáckou básničku. Že ji skutečně ovládá na výbornou, jsme se mohli několikrát přesvědčit – vždy nám ji s ochotou a radostí ve tváři přednáší.

Požádala jsem proto paní Zdenu o zaslání básničky. Obratem nám ji poslala spolu s fotografií maminky v hanáckém kroji a také s milým děkovným dopisem, který nás všechny zahřál u srdce. Děkujeme. ■

Z dopisu paní Zdeny

Moje maminka nikdy nebyla Hanačka, celý život pracovala jako kuchařka a uměla ty nejlepší hanácké koláčky, které více než dvacet let pekla i na Hanácké bály v Tovačově. Hanácký kroj měla oblečený jen jednou, při příležitosti 650 let města.

Maminka zná básničku od svého tatínka Bohumila Zapletala z Koválovic-Osíčán. Vedu v Tovačově hanácký spolek, ale tuto básničku jsem nikde nenašla, proto mě těší, že právě Domov pro seniory v Tovačově ji zveřejní jako první. Za to Vám moc děkuji.

Maminka je u Vás dva měsíce a je spokojená. Je společenská, má ráda dění kolem sebe a těší ji programy, kterých se může účastnit. Jsem ráda, že se jí v Domově líbí.

Děkuji všem pečovatelkám na oddělení Vital 1, zaměstnancům i vedení domova za péči, trpělivost a prostředí, které seniorům vytváříte.

Přeji všem klidný advent, krásné Vánoce a do nového roku jen radosti.

Zdena Ludvová, dcera paní Ludmily

Hanácká zamilovaná

Ludmila Navrátilová, uživatelka DS Tovačov, Vital 1

Dež sem s Tebó chodivával tam k té boží muce,
hobo-s měla na mé hobě a roko v mé roce.
Naša láska bela hrobá, jak te kopke sena,
ze sta ale vedaři se jedna hodná žena.

Před svajbó sem mlovil já sám! Ona bela nemá!
Na všecko jen kévla hlavó, jak dež jazyk nemá.
Po svajbě sem ale poznal, co sem nechtěl vědět,
jak ji z hobe jazečesko, nepřestává běžet!

V sukni chodi hlava domo, stará gatě nosi
a na mně to jazečesko bez přestání brósi.
Hrncem něžně do mé hlave každičké deň práská,
abech meslim nezapomněl, jak vepadá láska.

Od sósedó přes zidko se každé na nás divá,
abe na svy oče spatřil, jak de ofenziva.
Všeci chlape do nebe dó a do pekla žensky,
kde jim na to jazečesko dajó kolo mlénsky.

Ale že ten ženské jazek každó tihó pohne,
Tož ten jazek té mé staré e tem kolem pohne.

paní Ludmila

Jubilanti

V této rubrice si připomínáme jubilanty za uplynulé čtvrtletí.
Všem oslavencům srdečně blahopřejeme.

Vital

Petr Z.	75 let
Věra H.	86 let
Danuše L.	87 let
Karel S.	87 let
Jarmila K.	88 let

ReVital

Anežka V.	80 let
Jana Č.	80 let
Jiří B.	89 let
Marie V.	95 let

Vital 1

Naděžda Z.	92 let
Miroslava B.	98 let

Vital A

Marie M.	92 let
Miroslava B.	98 let

Vital B

Františka Š.	89 let
--------------	--------

Elán 2

Milada K.	94 let
Anna M.	98 let

Vše nejlepší!

Vyznání

pan Karel, uživatel DS Tovačov

Tvou štědrost ke mně, Bože, měj,
když přibývají léta,
a shovívavost zachovej,
když občas jsem co sketa.

Já nemíním se zrůdným stát
ač chyb mám celkem dosti
a o kráse sním napořád,
jen občas kleju k zlosti.

Má touha k ženě nemizí
a milování je mi snem
však nevím, co mne odcizí
když láska je mým domovem.

Kéž najdu duši spřízněnou
a v srdci usídlí se mír.
Ať přijmu co by milost Tvou
Tvé blaho, a ne hořký pýr.

vlastní tvorba pana Karla, 17. 9. 2025

Přivítali jsme

23. 10.	paní Vysloužilová J.	oddělení Vital
13. 11.	paní Nevřelová J.	oddělení Elán 2
13. 11.	paní Bejdáková B.	oddělení Vital
25. 11.	pan Kozák J.	oddělení Vital 1
17. 12.	pan Tulian J.	oddělení Elán 2
22. 12.	pan Šperka A.	oddělení Vital

Opustili nás

15. 10.	paní Holá M.	oddělení Vital 1
21. 10.	paní Bělková M.	oddělení Vital
3. 11.	paní Juhaňáková M.	oddělení Vital
11. 11.	pan Peterka J.	oddělení Vital 1
30. 11.	pan Zelenka V.	oddělení Elán 2
13. 12.	pan Musil J.	oddělení Vital
24. 12.	pan Hrubý J.	oddělení Elán 2

S láskou vzpomínáme.

Vzpomínkové setkání

V prvním listopadovém týdnu se v našem Domově uskutečnilo již čtvrté *Vzpomínkové setkání*. Proběhlo ve čtvrtek 6. listopadu 2025 v kapli svatého Jiří na tovačovském hřbitově, která byla součástí setkání poprvé a dodala mu výjimečnou důstojnost.

Vzpomínkový obřad za obyvatele Domova, kteří nás v uplynulých měsících opustili, vedl pan kaplan Roman Nehera. Bohoslužbu doprovázela varhanní hudba a zpěvačky z místního sboru. Zúčastnily se jí rodiny zesnulých, obyvatelé Domova i zaměstnanci.

Po bohoslužbě se účastníci vydali průvodem k Domovu, kde byly zapáleny plovoucí svíčky se jmény zesnulých a symbolicky vypuštěny na jezírko – jako tiché rozloučení a uchování vzpomínky.

Setkání pokračovalo neformálním posezením u kávy, při kterém zazněly vzpomínky, krátké příběhy i slova blízkosti. Věříme, že v této tradici budeme moci pokračovat i v dalších letech. ■

 Barbora Maštaliřová, sociální pracovnice

„I kdybych šel temným údolím, nebudu se bát ničeho zlého, neboť ty jsi se mnou.“ (Žalm 23,4)

Ježíškova vnoučata

 Jarmila Hrdiborská, vedoucí sociálně zdrav. úseku

Štěstí má často podobu drobných gest a lidské pozornosti – a právě takové okamžiky přináší i projekt *Ježíškova vnoučata*.

Tento projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu už několik let přináší radost

seniorům po celé zemi. Lidé si na webu projektu vybírají přání seniorů a plní je – od drobných dáreků až po vysněné zážitky. Cílem není jen darovat věc, ale hlavně darovat pozornost a pocit, že na seniory někdo myslí.

Do projektu se pravidelně zapojuje také DS Tovačov. Letos se zapojilo celkem 8 seniorů. Přání našich klientů se již začala plnit a každé z nich vykouzlilo úsměv a často i dojetí. Dárky i drobné projevy laskavosti pomáhají zmenšit osamělost a přinášejí radost do každodenního života.

Děkujeme všem dárcům a dobrovolníkům za podporu. Naše díky patří i vám, milí senioři – vaše přání mají smysl a těší nás, že při jejich plnění můžeme být součástí okamžiků, které vám dělají radost. ■

Láska k hudbě

 Gabriela Tužinčinová, aktivizační pracovnice

Pana Pavla provází hra na housle po celý život. Začal už v dětství a nepřestal ani během základní vojenské služby, kde se setkal s dalšími muzikanty a společně založili kvarteto. Později hrával také v Olomouci, v moravské filharmonii v Redutě.

Když pan Pavel nastoupil do našeho Domova, přivezl si s sebou i své housle, na které hrával pravidelně. S přibývajícími roky však není hra na tento nástroj tak snadná jako dřív, a tak housle většinou odpočívají ve futrálu.

Nedávno se však stalo něco krásného: během delšího povídání pan Pavel housle opět otevřel a začal na ně hrát – jen pro mě. V pokojíčku se pod jeho rukama rozezněly vznešené tóny tohoto ušlechtilého nástroje. Bylo dojemné pozorovat radost a noblesu, s jakou pan Pavel hraje, i štěstí, které se mu rozzářilo ve tváři. Za tento nezapomenutelný zážitek mu ze srdce děkuji. ■

„Láska k hudbě nestárne.“

Pohlazení hudbou a darovaný gramofon

 Daniela Němečková, Vital B

V říjnu jsme na oddělení oslavili 89. narozeniny paní Františky. Personál ve spolupráci s její rodinou připravil oslavu s příjemným posezením u kávy, zákusků a sklenky lahodného sektu společně s ostatními uživateli. Při této příležitosti věnovala paní Františka našemu oddělení gramofon, aby si hudbu mohli společně užívat všichni senioři.

Proč právě gramofon?

Paní Františka říká: „Hudba mě vždycky těšila. A tak jsem si řekla, že by mohla dělat radost i ostatním. Doma mi zůstalo mnoho LP desek a tady se můžou hodit.“

Díky jejímu krásnému daru si mohou senioři pouštět oblíbené melodie, společně vzpomínat a trávit spolu příjemné chvíle naplněné hudbou.

Paní Františce srdečně děkujeme za její laskavost a přejeme jí pevné zdraví a mnoho dalších hudbou naplněných dní. ■

„Hudba ukládá vzpomínky do tónů.“

Kroky pro radost

Gabriela Tužinčinová, aktivizační pracovnice

Pan Dušan z oddělení Vital 1 se vždy těší na nácvik chůze ve vysokém chodítku. Když mě ráno zahlédne, hned se ptá: „Budeme dneska chodit?“ A třikrát týdně opravdu chodíme.

Projdeme spolu oddělení, povídáme si a cestou pan Dušan často sklídí pochvalu od ostatních. Dokáže se s chodítkem dokonce i rozběhnout, narovnat se a ukázat, že to stále zvládá – a to mu dělá velkou radost.

Na konci si vždy slíbíme, že příště půjdeme znovu. Pan Dušan ví, jak moc pohyb pomáhá k udržení soběstačnosti, a já mám radost, že mu mohu zpříjemnit den. Tyto malé chvíle mi připomínají, jak velký smysl má naše práce. ■

„Síla je v těch, kteří kráčí dál.“

HUMOR A ZÁBAVA

S humorem jde všechno líp

čerpáno z internetu

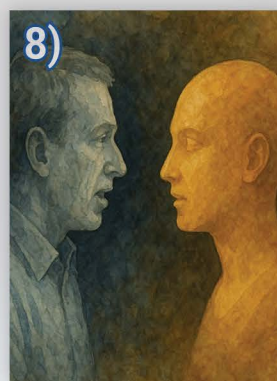
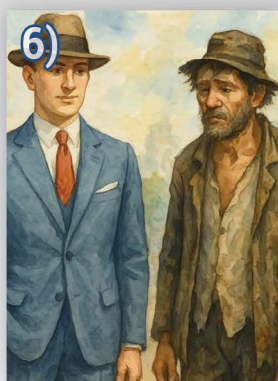
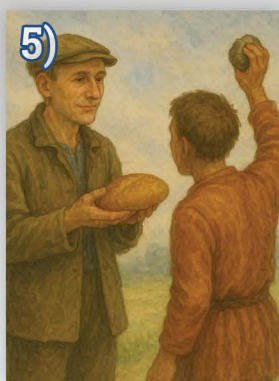
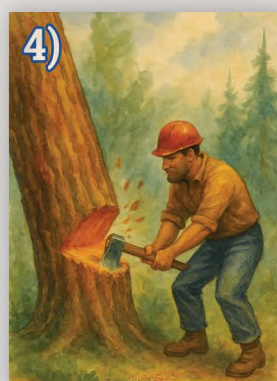
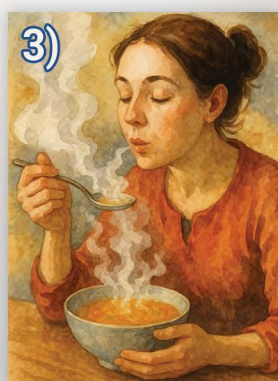
„Není patnáctého, nebereš v družstvu plat. Tak proč děláš stojku?“

Humor je koření života...

Nehas,	dne před večerem.
Neházej	cos nezasel.
Nechval	co tě nepálí.
Nekupuj	flintu do žita.
Nesklízej,	knihu podle obalu.
Nesud'	zajíce v pytli.

Poznáte známá přísloví?

 Bavsen, internet

Řešení:
 1) Kam čert nemůže, tam nastrojí ženskou. 2) Ranní ptáče dál doskáče. 3) Nic se nejl tak horké, jak se uvaří. 4) Když se kácí les, tak lítají třísky. 5) Kdo po tobě kamenem, ty po něm chlebem. 6) Šaty dělají člověka. 7) Pes, který štěká, nekouše. 8) Mluví stříbro, mlčí zlato.

Pranostiky

Leden

Leden jasný, roček krásný.

Leden studený, duben zelený.

Mnoho sněhu v lednu,
mnoho hřibů v srpnu.

Když je leden bílý,
je sedlákovi milý.

Je-li teplo v lednu,
sahá bída ke dnu.

Únor

Na Hromnice o hodinu více.

Na svatého Blažeje
slunce ještě nehřeje.

V únoru, když skřivan zpívá,
velká zima potom bývá.

Jestli únor honí mraky,
staví březen sněhuláky.

Březen

Břežnové slunce má krátké ruce.

Březen, za kamna vlezem.

Jestli březen kožich stáhl,
duben rád by po něm sáhl.

Suchý březen, mokrá máj,
bude humno jako ráj.

O svaté Albíně
je už u nás po zimě.

Kvíz – Anděl na horách

čerpáno z internetu

- 1) Gustav Anděl nejdříve na zimní rekreaci nechtěl odjet. Proč změnil názor?
 - A Nechtěl být na pokoji s kolegou, který tam je také vyslán
 - B Pohádal se s manželkou a nakonec rád odjede z dusného prostředí
 - C Zjistil, že na stejný pobyt jede také synova přítelkyně a má v plánu sledovat, jak se chová
- 2) Jaké je povolání Gustava Anděla?
 - A Revizor dopravního podniku
 - B Účetní ve velkém závodu
 - C Vysoce postavený úředník
- 3) S kým nakonec Anděl sdílí pokoj na zotavovně?
 - A S referentem Pulečkem
 - B S údržbářem, jehož potkal na letní rekreaci
 - C Na pokoji je sám
- 4) Jak se jmenuje Andělův syn?
 - A Gustav ml.
 - B Bohumil
 - C Mirek
- 5) Víte, kde se odehrává film Anděl na horách?
 - A V hotelu Morava v Tatranské Lomnici
 - B V hotelu Morava na Štrbském plesu
 - C V hotelu Orava na Lomnickém štítu
- 6) Kdo je režisérem filmu Anděl na horách?
 - A Martin Frič
 - B Karel Zeman
 - C Bořivoj Zeman
- 7) Anděl není úplně sportovně nadaný. Kromě lyžování však vyzkouší ještě jeden sport, ze kterého je nakonec nadšený. O jaký sport se jedná?
 - A Bobování
 - B Bruslení na ledě
 - C Sáňkování
- 8) Která herečka hraje Věrku, přítelkyni Andělova syna?
 - A Hana Maciuchová
 - B Jana Preissová
 - C Milena Dvorská
- 9) Byl plánován také třetí film s Gustavem Andělem, na který však bohužel nedošlo. Víte, jak se měl jmenovat?
 - A Chalupaření s Andělem
 - B Anděl v Paříži
 - C Anděl u moře
- 10) Jak oslovuje Vyhlídka svou ženu, kterou hraje Stella Zázvorková?
 - A Hanička
 - B Mánička
 - C Janička

Řešení:

1) C 2) A 3) A 4) C 5) A
6) C 7) C 8) C 9) C 10) B

Poděkování našemu zřizovateli

Lenka Šenková, ředitelka

Olomoucký kraj

V letošním roce jsme v Domově potřebovali řešit několik důležitých investic souvisejících s bezpečím a pohodlím našich klientů. Naš zřizovatel na tyto potřeby reagoval s velkou podporou, za což mu patří naše upřímné poděkování.

Díky poskytnutým prostředkům jsme mohli pořídit nový konvektomat, nouzové osvětlení v budově, výtah v budově B, dvě schodišťové plošiny, vysokootáčkovou pračku a profesionální sestavu pračka + sušička.

Tyto investice nám pomáhají zvyšovat kvalitu služeb a vytvářet prostředí, ve kterém se naši klienti cítí bezpečně a důstojně. Velmi si vážíme ochoty a rychlosti, s jakou byly naše požadavky vyslyšeny. ■

„Malé kroky pro lepší domov.“

Srdce pro kapli, hlas pro radost

Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

Do naší kaple pravidelně docházejí **paní Gromusová** a **paní Konečná**, které s radostí doprovázejí bohoslužby pana kaplana svým zpěvem. Jejich zpěv přináší do kaple radost, pokoj a duchovní hloubku a obohacuje naše obyvatele.

Poděkování patří paní Gromusové také za krásné květinové vazby, které s láskou vytváří pro naši domovskou kapli. Díky její péči a vkusu je kaple vždy plná života a krásy.

Děkujeme oběma za jejich čas, laskavost a oddanost i za milou a obohacující spolupráci. ■

Slova, která hřejí

Lenka Šenková, ředitelka

V uplynulých měsících jsme obdrželi několik poděkování od rodin našich klientů. Každé z nich nás velmi potěšilo a připomnělo nám, jak důležitá je práce, kterou každý den vykonáváme.

Některé z těchto dopisů byly velmi osobní a plné vzpomínek. S velkou pokorou proto sdílíme alespoň několik vět, které nás obzvlášť dojmuly.

Všechna tato slova jsou pro nás velkým povzbuzením. Připomínají nám, že péče není jen práce, ale také vztah, blízkost a každodenní drobné kroky, které mají smysl.

Děkujeme rodinám za důvěru i za to, že se s námi o svá slova podělily. ■

„Upřímně děkujeme za péči a lidskost, kterou jste věnovali naší mamince.“

„Byla u vás šťastná a odcházela v pokoji – vaše práce pro nás měla velký význam.“

„Vážíme si vaší trpělivosti, laskavosti a úcty, kterou jste projevovali každý den.“

„Děkujeme, že jste dokázali našeho tatínka rozesmát i v těžkých chvílích.“

„Setkání, které jste připravili, bylo plné skromnosti a citění – odcházela jsem s klidem v duši.“

Poděkování Mateřské školy v Tovačově

Milé děti, vážené paní učitelky,

rádi bychom vám touto cestou poděkovali za celoroční spolupráci, vstřícnost a radost, kterou nám pravidelně přinášíte. Vaše návštěvy a vystoupení – při oslavách jubilantů, masopustních průvodech i dalších příležitostech – vždy krásně zpestří den našich seniorů. Básničky, písničky i veselé masky dokážou rozzářit tváře a probudit vzpomínky, které hřejí u srdce.

Velmi si vážíme času a péče, kterou věnujete přípravě jednotlivých vystoupení. Je dojemné sledovat, jak se svět dětí a svět seniorů přirozeně propojují – s upřímností, radostí a laskavostí, která opravdu nezná věk.

Gabriela Tužinčinová, aktivizační pracovnice

Děkujeme vám za čas, který věnujete přípravám vystoupení, kterými nás vždy potěšíte. Děkujeme za všechny úsměvy, které k nám přinášíte, za vědomí, že na náš Domov myslíte a za pocit, že na nás svět nezapomíná. Těšíme se na další setkání s vámi.

Za všechny obyvatele a zaměstnance Domova pro seniory v Tovačově děkujeme. ■

Poděkování „čtecí babičce“

Lucie Neuerová, aktivizační pracovnice

S našimi seniory jsme se zapojili do projektu *Celé Česko čte dětem*. Chceme veřejně poděkovat **paní Jarmile**, která pravidelně dochází číst do místní mateřské školy, kde se na ni těší spousta malých dětí.

Tímto naši „čtecí babičce“ srdečně děkujeme. Svým časem a laskavostí pomáhá rozvíjet dětskou fantazii a zároveň krásně propojuje svět našich seniorů se světem těch nejmenších. ■

Den stromů v barvách podzimu

 Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

20. října si každoročně připomínáme *Den stromů* – svátek, který upozorňuje na význam stromů pro naši planetu i náš každodenní život.

Je to čas, kdy příroda hraje všemi barvami a listí se tiše snáší k zemi. Stromy pomalu ztrácejí svou letní zeleň, ale zároveň nabývají žluté, červené tóny, které vytvářejí neopakovatelnou atmosféru.

V Domově pro seniory má tento čas své zvláštní kouzlo. Senioři často vzpomínají na své dětství, kdy sbírali barevné listy cestou do školy, sušili je mezi stránkami knih, nebo lepili do podzimních výkresů svých dětí.

Podzim je pro mnohé obdobím reflexe, tichým časem, kdy se vzpomíná, bilancuje a zároveň těší z drobných radostí každodenního života.

Strom je symbolem trpělivosti a pevnosti, protože jeho hluboké kořeny zajišťují stabilitu a jeho pevný kmen symbolizuje vytrvalost. Pomalu a jistě roste a sílí, čímž získává zkušenosti a odolnost vůči nepřízní osudu, podobně jako lidé, kteří tak nacházejí vnitřní sílu a oporu. ■

Dotek podzimu

 Jana Chalánková, koordinátor

Opět je tu podzim. Listí začíná opadávat, den se krátí, objevují se první podzimní mrazíky. Dychtivě nastavujeme tvář ještě teplému sluníčku, ale už víme, že se brzy budeme halit do čepic, rukavic a kabátů.

Abychom našim obyvatelům připomněli, jaké krásy podzim skýtá, vyzdobili jsme jim naše oddělení vším, co podzim nabízí. Krásně barevné květy chryzantém a vřesů, různé druhy dýní, plody rakytníku, ovoce i šípky, kaštiny, žaludy, ořechy a listí všech barev. Mohli se pokochat okem, sáhnout si, přivonět si a připomenout si, jak vypadala jejich zahrada na podzim, jaké dobroty z plodů přírody připravovali.

A nezůstalo jen u vzpomínání. V rámci aktivit si upekli závin z jablíček k odpolední kávě nebo čaji z lipového květu, a ještě je čeká vaření dýňové polévky pro zahřátí a pro zdraví. I toto roční období je možné prožít naplno. Prostě, i podzimními dny se lze „protančit“ bez chmur a splínu. ■

Plody podzimu

Podzim nám nepřináší jen chladnější dny a barevné listí, ale také bohatou úrodu. Sklízíme jablka i hrušky a lesy jsou plné hub. A tak jsme si s našimi seniory mohli připravit štrúdl, zapékaná jablíčka i výbornou smaženici z různých druhů hub.

Společné vaření provonělo celý Domov a navodilo příjemnou podzimní atmosféru, kterou jsme si všichni s radostí užili. ■

 Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

Podzimní vůně v našem Domově

Podzim k nám dorazil v plné síle s barevným listím, chladnějšími rány a vůní jablek a skořice. Naši obyvatelé se rozhodli toto období užít naplno a každý den věnovali jiné podzimní pochoutce.

Společně jsme si připravili **jablečný závin**, který provoněl celou kuchyň. Každý přidal ruku k dílu, někdo krájel jablka, strouhal, jiný válel těsto nebo přidával skořici. Výsledek stál za to.

 Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

Další den jsme se zahřáli u plotny při přípravě **dýňové polévky**. Její sytá barva a jemně nasládlá chuť připomněly, jak pestré a chutné může být vaření.

K dokonalosti už chyběl jen šálek teplého čaje. Proto jsme si uvařili lipový květ, který jsme si v létě sami nasbírali a nasušili. Jeho vůně krásně doplnila podzimní pohodu našeho Domova. ■

Svatý Martin

 Mirka Andrlová, aktivizační pracovnice

Letos jsme v našem Domově oslavili svátek sv. Martina přímo v jeho den, 11. listopadu. Život tohoto světce jsme si připomněli stínovým divadlem, které připravily aktivizační pracovnice, a společně jsme si zazpívali svatomartinskou koledu.

„Na svatého Martina, zima už nám začíná.“

O občerstvení se postarala paní Němcová z kantýny, o další program pak seniorky z Majetína vystupující pod názvem *Báječný ženský*, které pro nás připravily dvě taneční vystoupení a navodily příjemnou atmosféru.

Program se natolik vydařil, že se k vystupujícím spontánně připojil i pan Karel z oddělení Vital se hrou na housle. Protože šlo o poslední společnou zábavu před začátkem adventu, nechyběl ani tanec a radost ze společně stráveného odpoledne. ■

Tradiční podzimní výlov rybníka

 Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

Jako každoročně jsme se i letos vydali k Hradeckému rybníku v Tovačově, abychom si užili jedinečnou atmosféru výlovu.

Tento tradiční podzimní rituál se stal nejen oblíbenou akcí místních, ale i důležitou událostí pro naše obyvatele domova, kteří se na něj vždy těší s velkým očekáváním.

Hradecký rybník nás okouznil svou podzimní atmosférou, klidná hladina, barevné listí a vůně přírody vytvořily téměř pohádkovou kulisu. ■

Adventní věnec: tradice, která spojuje

 Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

Výroba adventního věnce je krásným před-adventním rituálem. Nejde jen o dekoraci – je to chvíle, kdy Domov provoní jehličí a my se setkáváme při společné tvorbě, která nám přináší radost.

Náš věnec je nyní hotový a zdobený čtyřmi svíčkami, z nichž každá představuje jednu adventní neděli. Až si v neděli zapálíme první svíčku, společně se budeme těšit na nadcházející adventní období. ■

Žehnání adventních věnců

V našem Domově se naplno rozběhly přípravy na příchod adventu. Společně s uživateli jsme vyráběli adventní věnce, které se staly krásnou ukázkou tvořivosti, šikovnosti i radostné spolupráce. Každý z nich nesl osobitý rukopis svého tvůrce a celou práci provázela atmosféra očekávání blížících se svátků.

Slavnostní chvíle pokračovala v kapli, kde pan kaplan věnce požehnal. Tento tichý okamžik dodal přípravám duchovní rozměr a připomněl pravý význam adventu. Celou událost doplnil jemný zpěv dam, které do kaple pravidelně docházejí.

Adventní přípravy tak u nás proběhly v duchu radosti, pospolitosti a klidného očekávání Vánoc. ■

 Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

Přípravy na svátky plné pohody

Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

Začal adventní čas a my jsme se pustili do předvánoční výzdoby. Naše šikovné pečovatelky se starají o to, aby bylo oddělení krásně a příjemně vyzdobené. Společně se seniory přikládáme ruce k dílu a tvoříme různé dekorace, například ozdobný truhlík.

Pustili jsme se také do pečení cukroví. Perníčky nám šly pěkně od ruky a zanedlouho se chodbami linula vůně hřebíčku a skořice.

Tyto společné chvíle si opravdu užíváme. ■

Kouzlo Vánoc začíná v kuchyni

Přípravy na Vánoce u nás v Domově provází hřejivá atmosféra a vůně čerstvě upečeného cukroví, které nám připomíná domov.

Společné pečení je pro nás chvílí setkání, sdílení i vzpomínání na oblíbené druhy cukroví, které k Vánocům neodmyslitelně patří.

Se seniory jsme proto s radostí připravili perníčky, linecké cukroví i vanilkové rohlíčky. Díky tomu si mohou každou adventní neděli, kdy společně zapalujeme svíčky na adventním věnci, vychutnat své nejoblíbenější cukroví a užít si kouzelný čas očekávání Vánoc. ■

Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

Opuštěná bábovka

 Lenka Pazderová, Vital A

Někdy stačí málo, aby nám chybělo to nejdůležitější – společné setkání. Malý příběh z adventního víkendu připomíná, že i obyčejná bábovka může vyprávět o blízkosti, trpělivosti a naději, že se brzy znovu sejdem.

Druhý adventní víkend zůstala ve společné jídelně na oddělení Vital A opuštěná bábovka. Bábovková forma byla přichystaná, aby opět přinesla radost v podobě voňavé oříškové bábovky. Jako už mnohokrát by se u stolu sešli spolubydlící z oddělení, popíjeli kafičko a s chutí si k němu přikusovali bábovku. Přišli by si popovídat a zavzpomínat u dobrého zákusku.

Tentokrát se však druhý adventní víkend vyvinul jinak. Obyvatelé oddělení Vital A nepřišli. Zůstali ve svých pokojích, protože většina z nich měla nezvanou návštěvu. Zavítal k nám „moribundus“. Přinesl s sebou kašel, rýmu, teploty a velkou únavu. Byl neodbytný a navštívil téměř každý pokoj. Společným úsilím se nám jistě podaří tohoto nezvaného hosta vyprovodit za dveře pokojů, oddělení, a nakonec i celého Domova. A pak se znovu sejdem u kafička s bábovkou a po sousedsku si popovídáme – tak, jak to máme rádi. ■

„Když chybí setkání, uvědomíme si jeho skutečnou hodnotu.“

Mikulášská nadílka

 Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

Ani letos nás v Domově neminula tradiční Mikulášská nadílka. Svatý Mikuláš dorazil se svou věrnou družinou, kterou tvořil půvabný anděl a dva rozverní čerti. Za básničku dostal každý sladkou odměnu.

Jejich příchod vykouznil úsměvy na tvářích všech obyvatel i zaměstnanců. ■

Hudební setkání

 Andrea Klimešová, aktivizační pracovnice

Do našeho Domova opět zavítali žáci Základní umělecké školy v Tovačově, aby nám již tradičně zpřijemnil den svým hudebním vystoupením. Jejich návštěvy se staly milou součástí roku a vždy přinesou do našeho prostředí radost, energii a krásnou atmosféru.

Mladí hudebníci nám představili ukázky své práce na různých hudebních nástrojích. Zazněly melodie na trubku, housle, kytaru i klarinet. Program obohatil také zpěv dětí, který všechny přítomné rozezpíval.

Je vždy krásné pozorovat, jak jsou žáci šikovní, jaké dělají hudební pokroky a jaký vztah mají k hudbě.

Jejich vystoupení nebylo jen technicky skvělé, ale také plné srdce a nadšení, a právě to zanechalo v našich seniorech hluboký dojem.

Děkujeme všem vystupujícím za jejich čas, péči a ochotu rozdávat radost. Už nyní se těšíme na další společné setkání. ■

Společně o Vánocích

 Eva Hluší a Jana Pohlodková, Elán

Vánoční svátky patří mezi nejkrásnější období roku. A přestože je většina našich seniorů netráví doma s rodinou, duch Vánoc u nás rozhodně nechybí. Pečovatelky se snaží vytvořit krásnou vánoční atmosféru.

Přípravy obvykle začínají už na začátku prosince, kdy si společně zdobíme oddělení. Spolu s aktivizační pracovnicí se klienti podle svých schopností pouštějí do výroby adventních věnců či svícňů. Nechybí ani pečení perníčků a dalšího cukroví – ti šikovnější se do pečení pouštějí i sami.

Společně s pečovatelkami také zdobí vánoční stromček a trénují paměť opakováním známých vánočních koledí.

Štědrý den bývá slavnostní. Kdo má zájem, posedí večer u svátečně prostřeného stolu, zazní koledy, rozsvítí se stromček a nechybí ani lahvinka dobrého vína. ■

„Kouzlo Vánoc vzniká z maličkostí, které sdílíme.“

Kouzlo dřeva v adventním čase

aneb Výstava na Střední škole řezbářské

V pátek 12. prosince jsme se tradičně vypravili na vánoční prezentační a prodejní výstavu na Střední školu řezbářskou v Tovačově.

Výstavy, které škola pořádá dvakrát ročně, si nenecháváme ujít – vždy obdivujeme šikovnost studentů a jejich schopnost vtisknout dřevu duši. Tentokrát nás potěšily zejména výrobky s vánoční tematikou.

Škola nabízí odbornou výuku zaměřenou na práci se dřevem, řezbářství, truhlářství i design interiéru a nábytku. Velký důraz klade na práci s masivním dřevem, která dává absolventům dobré uplatnění v praxi i možnost dalšího studia.

Návštěva výstavy byla pro nás opět krásným a inspirativním zážitkem. ■

*„Řemeslo je umění,
které mluví rukama.“*

Gabriela Tužinčinová, aktivizační pracovnice

Vánoční střípky

Lenka Šenková, ředitelka

Předvánoční čas byl v našem Domově plný setkávání a radosti. Děti ze základní školy nám přiblížily vánoční příběh v podobě **živého betléma**, který potěšil i dojal nejedno srdce. Společné chvíle jsme završili **rozsvícením vánočního stromu** v zahradě Domova, které s láskou připravily naše aktivizační pracovnice.

Tyto drobné okamžiky vytvořily mozaiku adventních radostí, na které budeme rádi vzpomínat. ■

Vánoční kavárna

Zdeňka Pospíšilová, aktivizační pracovnice

Poslední kavárna roku proběhla v příjemné vánoční atmosféře s kávou, svařákem a sladkým pohoštěním. Program obohatili žáci 9. A ze ZŠ Tovačov, kteří zazpívali vánoční písně a přednesli krátké recitace. Následovala návštěva dvou „andělů“ z Olomouce, kteří svým zpěvem vytvořili sváteční náladu a připravili malou tombolu. Vánoční kavárna se tak stala krásným a radostným zakončením roku. ■

O radosti a štěstí

 Lenka Šenková, ředitelka

Mnoho lidí zmešká malé radosti, protože marně čeká na velké štěstí. A přitom právě z těch malých radostí se velké štěstí skládá – jako z drobných kamínků mozaika.

Štěstí nebývá hlasité. Nezazvoní u dveří s dárkem, ani se neleskne v odlesku velkých plánů. Najdeme ho v obyčejných chvílích: v ranním světle, v teplé dlani, v úsměvu, který nám někdo věnuje jen tak.

Možná stačí přestat čekat – a začít vidět. A pak zjistíme, že štěstí je tady už dávno. Jen jsme kolem něj občas příliš spěchali. ■

*„Malé radosti jsou
tichými kapkami,
z nichž roste řeka
štěstí.“*

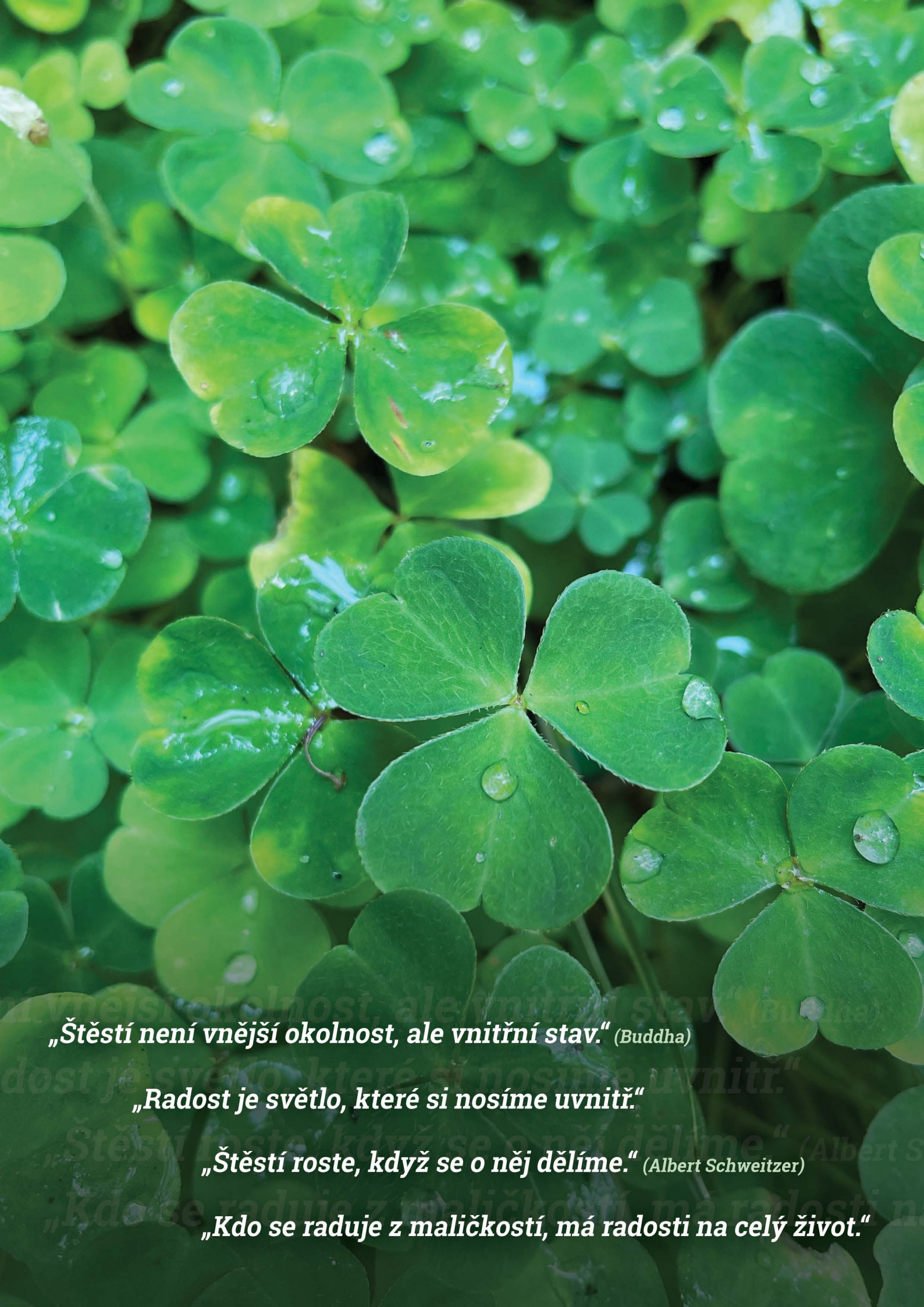

Poděkování redakční rady

Děkujeme všem, kteří svými texty, vzpomínkami a nápady přispěli ke vzniku tohoto čísla Občasníku. Poděkování patří také těm, kteří se podíleli na jazykové korektuře, úpravách a přípravě jednotlivých rubrik. Zvláštní dík patří našemu grafikovi za citlivou a krásnou vizuální podobu každého čísla.

Občasník vzniká díky lidem a jejich příběhům. Budeme proto rádi, pokud se k nám přidáte i vy, milí čtenáři. Máte-li chuť podělit se o vzpomínku či příběh, neváhejte se ozvat – jen prosíme o pochopení, že zaslané texty mohou být redakčně upraveny nebo zkráceny. ■

Fotografie použité na stranách tohoto občasníku pocházejí z archivu Domova pro seniory Tovačov, případně jsou čerpány z fotobanky Pexels.com či Pixabay.com, není-li uvedeno jinak.

„Šťěstí není vnější okolnost, ale vnitřní stav.“ (Buddha)

„Radost je světlo, které si nosíme uvnitř.“

„Šťěstí roste, když se o něj dělíme.“ (Albert Schweitzer)

„Kdo se raduje z maličkostí, má radosti na celý život.“

